

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.21.167/2019/8.

A felperes: Dr. felperes neve, **felperes címe**

A felperes képviselője: Dr. Csernus Sándor ügyvéd, **cím**

Az alperes: alperes neve, **alperes címe**

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos, **alperes címe**

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 39.P.20.804/2019/10.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint perköltséget és fizessen meg az államnak az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára 48.000 (negyvennyolcezer) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes apja, **T.I.** 2018. június 11-én elhunyt. A felperes 2018. október 24-én kérte az alperestől apja betegségétűtja és vénytörténete kiadását a 2018. május 24-től 2018. június 11-ig tartó időszakra vonatkozóan. Kérelmét az egészségügyi és hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Eüak.) 11. § (3) bekezdésére hivatkozással terjesztette elő.
- [2] Az alperes a 2018. október 24-én írt válaszelevelében arról tájékoztatta a felperest, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 2018. július 26-tól hatályos rendelkezései alapján az Info tv. 25. § (1) bekezdés szerinti nyilatkozat hiányában a kérelmében foglaltakat nem tudja teljesíteni. Tájékoztatta arról is, hogy megítélése szerint az Info tv. és a kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezések egymással ellentétesek, ezért a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: NAIH) állásfoglalását kérte.
- [3] A NAIH a 2018. december 20-án kelt NAIH/2018/5725/3/V. számú tájékoztatása szerint, az Európai Parlament és Tanács 2016. április 27-én meghozott 2016/679 rendelete a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/E irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló általános adatvédelmi rendelet (a továbbiakban: GDPR rendelet) alkalmazásával egyidejűleg a tagállamoknak a GDPR rendelet hatálya alá tartozó kérdésekben jogharmonizációs kötelezettsége keletkezett. Ez az egészségügyi adatok kezelésére vonatkozó két fő jogszabály, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a

továbbiakban: Eütv.) és az Eüak. vonatkozásában jelenleg folyamatban van. Azokban az esetekben azonban, amikor a GDPR nem határoz meg eltérő szabályt, illetve az ágazati jogszabályok rendelkezései nem ellentétesek a GDPR rendelkezéseivel, továbbra is a hatályos Eütv. és Eüak. rendelkezéseit kell figyelembe venni. Az elhunyt személyek személyes adatai vonatkozásában az általános szabályokat az Info tv. tartalmazza, amelyet a magyar jogalkotó a 2018. július 26-tól hatályos módosítással a GDPR rendeletre való hivatkozással emelt be a törvénybe, de az egészségügyi dokumentációra, egészségügyi adatokra vonatkozó szabályokat továbbra is az Eüak. és az Eütv. írja elő, ami e tekintetben várhatóan nem változik.

- [4] Az alperes ennek alapján az igényelt adatokat a 2019. január 9-én kelt levele mellékleteként a felperest képviselő ügyvédnek megküldte, aki a küldeményt 2019. január 23-án átvette.
- [5] A felperes eredetileg előterjesztett keresetében az iratkiadáshoz fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását és elhunyt apja betegségútjának és vénytörténetének kiadását kérte, valamint az alperes eltiltását a további jogsértéstől. Kérte továbbá az alperest 200.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezni. A keresetlevél visszautasítását követően ismételt benyújtott keresetlevelében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a felperes elhunyt apjára vonatkozó egészségügyi dokumentumok kiadásának felróható megtagadásával okozati összefüggésben megsértette a felperesnek az általános személyiségi jogból levezetett, és az ítélkezési gyakorlat által kidolgozott iratkiadáshoz fűződő személyiségi jogát. Ezért kérte, hogy a bíróság az alperest a további jogsértéstől tiltsa el, azaz az alperes a felperes édesapja vénytörténetét 2018. május 24-től 2018. június 11-ig tartó időszakra vonatkozóan adja ki és kötelezze 200.000 forint sérelemdíj, valamint a perköltség megfizetésére. Kérelmének jogszabályi alapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdés *a)* és *d)* pontját, 2:52. § (1) bekezdését, az Eüak. 7. § (7) bekezdését és az Eütv. 24. § (11) bekezdését tüntette fel.
- [6] Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Arra hivatkozott, hogy az adatkérés jogszerű teljesítése körében a GDPR rendelet az Eütv., az Eüak. és az Info tv.-vel ellentétes rendelkezéseket tartalmaz, ennek feloldása érdekében közigazgatási úton a NAIH értelmezési segítségét kérte és az eljárásáról folyamatosan tájékoztatta a felperest. A NAIH válaszána megérkezését követően az adatkérést teljesítette, ezzel a felperesnek valamennyi kereseti kérelme oka fogyottá vált. Személyiségi jogot sértő magatartást nem tanúsított, az adatkérés teljesítésével a felperes személyiségi jogában sérelem nem következett be, jogsértés hiányában a felróhatóságtól független szankciók megállapítására sincs lehetőség.
- [7] A sérelemdíj iránti igénnyel kapcsolatban az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes által megjelölt hátrányok az adatkérés nem teljesítésének állapotához kapcsolódtak, a fél azonban nem jelölt meg olyan, személyiségét ért immateriális hátrányt, amely az adatszolgáltatás teljesítését követően is fennállna.
- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget és az államnak, az állami adóhatóság külön felhívására 36.000 forint illetéket.
- [9] Döntésének indokolásában az elsőfokú bíróság abból a nem vitatott tényből indult ki, hogy az alperes rendelkezésére álló adatok kiadására 2019 januárjában sor került, ezért a sérelmes helyzet megszüntetésére kötelezés oka fogyottá vált.
- [10] Megállapította, hogy a felperes jogosult volt megismerni elhunyt hozzátartozója egészségügyi adatait az Eütv. 24. § (11) bekezdésében foglaltakra tekintettel, ez azonban nem jelenti azt, hogy az iratkiadás megtagadásához kapcsolódó személyiségi joga sérült volna. Az Eütv. vonatkozó

rendelkezésének megsértése nem von maga után automatikusan személyiségi jogsérelmet, figyelemmel arra is, hogy ezen adatok az elhunyt különleges személyi adatai, nem pedig a felperesé.

- [11] A felperesnek azzal, hogy nem ismerhette meg azonnal elhunyt hozzátartozójának egészségügyi dokumentációját, nem sérült semmilyen személyiségi jogvédelem alapjául szolgáló joga. Az alperes körülmények között járt el és a NAIH állásfoglalását kérte a jogszabályváltozásokra tekintettel; késedelme legfeljebb az Eütv. rendelkezéseibe ütközött.
- [12] Megállapította továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által megjelölt eseti döntés a perbeli esetre nem alkalmazható, mivel a határozat alapjául szolgáló eljárásban a felperes a per tényállása szerinti műtéttel kapcsolatos orvosi dokumentáció másolatainak kiadására vonatkozó adatokat - mint saját magára vonatkozó személyes adatokat - igényelte, nem pedig elhunyt hozzátartozójának egészségügyi adatait kérte.
- [13] A perköltség viselése körében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdését alkalmazta, az alperest megillető jogi képviselői munkadíjról a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § alapján döntött. A felperes költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetéséről a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján határozott.
- [14] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a kereset szerinti megváltoztatására irányult. A másodfokú bíróságtól alkalmazni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdésének *a)*, *b)* és *c)* pontjaiban jelölte meg.
- [15] A felperes érvelése szerint az Eütv. és az Eüak. rendelkezései az Info tv. rendelkezéseire képest speciálisak, e körülmény alapján az alperestől, mint önálló jogalkalmazó szervtől elvárható lett volna, hogy a szabályokat helyesen értelmezze. A *lex specialis derogat legi generali* elvének figyelmen kívül hagyása kirívó jogértelmezési hibának minősül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy az igényelt adatok megismerhetőek lettek volna az illetékes kórház megkeresése útján is. A felperes éppen a betegéletútból tudja meg, hogy az elhunyt hozzátartozóját melyik egészségügyi intézményben kezelték.
- [16] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó ítélkezési gyakorlattal és a jogszabállyal szemben, a jogegység követelményét megsértve hozta meg határozatát, figyelmen kívül hagyva a Fővárosi Törvényszék korábbi eseti döntéseit, amelyekben azonos tényállás, valamint azonos jogi érvek mellett marasztaló ítéleteket hozott a bíróság. A fellebbező szerint az ítélkezési gyakorlat az iratok kiadására vonatkozó jogot személyiségi jogként határozza meg abban az esetben is, ha valaki elhunyt hozzátartozójáról kér egészségügyi adatokat. Megítélése szerint az iratkiadás megtagadása okozta immateriális hátrányokat - amelyek részben köztudomásúak - már a keresetlevélben előadta. Az alperes késedelme ehhez képest két és fél hónappal hátráltatta a gyászfolyamat lezárását.
- [17] A sérelemdíj körében előadta, hogy a személyiségi jogsérelem az adatok kiadásának megtagadásakor nyomban bekövetkezett, ami az objektív és szubjektív jogkövetkezmények alkalmazását indokolja. A sérelemdíj összegének meghatározása a jogsértés fennállásának keresetlevél benyújtásának időpontjában folytatott ítélkezési gyakorlathoz igazodott, az nem eltúlzott. Fellebbezése kiegészítése során hangsúlyozta, hogy az ítélkezési gyakorlat vizsgálata azért mellőzhetetlen jelen ügy elbírálása során, mert nem a Ptk.-ban kodifikált, hanem az ítélkezési gyakorlat által kidolgozott személyiségi jogról van szó. Hivatkozott az Orvosi felelősség című kiadványban szereplő kúriai határozatra (Kúria Pfv.20.664/1999.), valamint sérelmezte, hogy a hasonló ügyben eljáró Fővárosi Ítéltábla 32.Pfv.20.640/2019/8. számú ítélete sérti a tisztességes eljáráshoz fűződő jog részjogát képező indokolt bírói döntéshez való jogot, mert nem vizsgálta és értékelte a felperesnek az ügy lényegére vonatkozó jogi érvelését.

- [18] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes, mindenre kiterjedő tényállást vett fel, és abból - a releváns jogszabályok alkalmazásával - helyes jogkövetkeztetést vont le, a bizonyítás eredményét megfelelően mérlegelte és érdemi döntése is helytálló. Továbbra is hivatkozott arra, hogy a tőle elvárható körütekintéssel, a felperes felmenőjének különleges személyes adatai esetleges megsértésének megelőzése érdekében járt el, amikor a jogszabályok közötti ellentmondások tisztázása végett megkereste a NAIH-ot. A felperes nem tudott fellebbezésében ilyen, eljárást tiltó rendelkezést megjelölni. A felperesnek azzal, hogy elhunyt hozzátartozója vonatkozásában a kért adatokat nem ismerhette meg, nem sérült az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogból levezethető joga. Hivatkozott olyan eseti döntésekre, amelyekben a személyiségi jogsértés hiányát állapította meg a bíróság. A kirívó jogértelmezési hiba hiánya kapcsán eseti döntésekre utalt és arra, hogy a jogszabályok koherenciájának hiánya nem szolgálhat alapul az alperes felróhatóságának megállapításához.
- [19] Álláspontja szerint a felperes sérelemdíj iránti igénye azért is alaptalan, mert az elszenvedett sérelmére, illetve az igényelt sérelemdíj összegszerűségének alátámasztására vonatkozó peradat nem merült fel. Az elhunyt hozzátartozó halálának feldolgozása önmagában az egészségügyi dokumentáció rendelkezésre állásától független folyamat, nincs okozati összefüggés az alperes magatartása és a felperesnél érzett gyászfolyamat lezárásának elhúzódása között. Indítványozta a felperes által kérelmezett 150.000 forint ügyvédi megbízási díj és tárgyalásonként 50.000 forint ügyvédi készkiadás (utazási költség) címen megjelölt perköltség mérséklését, tekintettel arra, hogy az nem áll arányban a peres eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység értékével. A másodfokú eljárásban költségjegyzéket csatolt, amely szerint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. §-a alapján kérte költségei felszámítását.
- [20] A fellebbezés alaptalan.
- [21] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta. A felperes az ítélet anyagi jogi felülbírálatát kérte, ezért az általa előadottak alapján a másodfokú bíróság egyrészt megvizsgálta, hogy indokolt-e az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás módosítása vagy kiegészítése a bizonyítás eredményének okszerűtlen minősítése miatt [Pp. 369. § (3) bekezdés *a*) pont], vagy a fél által az első- vagy másodfokú eljárásban hivatkozott tény megállapítására bizonyítás lefolytatása miatt [Pp. 369. § (3) bekezdés *b*) pont]. A másodfokú felülbírálat kiterjedt arra is, hogy a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonására van-e szükség [Pp. 369. § (3) bekezdés *c*) pont].
- [22] A másodfokú bíróság megítélése szerint a fellebbező fél jogorvoslati kérelmében nem a megállapított tényállást sérelmezte, hanem a tények jogi minősítését, az elsőfokú bíróság által levont jogkövetkeztetéseket. Kérelmének a Pp. 110. § (3) bekezdése szerinti tartalmi értékeléséből egyértelműen megállapítható, hogy fellebbezési érvei lényegében az elsőfokú bíróság téves jogi következtetését támadták, ennél fogva a Pp. 369. § (3) bekezdés *c*) pontja szerinti felülbírálati jogkör alkalmazását célozták.
- [23] A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglalt érvelésre tekintettel abban a jogkérdésben kellett döntenie, hogy a felperes hivatkozhat-e az alperessel szemben eredményesen a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésének megsértésére és ezzel összefüggésben kérheti-e a 2:51. §-ban, illetve a 2:52. §-ban foglalt jogkövetkezmények alkalmazását.
- [24] Abból kellett kiindulni, hogy a felperes által felhívott rendelkezések [Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdés] a Ptk. Második Könyvében, „A személyiségi jogok általános védelme” elnevezésű szakaszban és „A személyiségi jogok megsértésének szankciói” (XII. cím) alatt, valamint az Eütv. 24. § (11)

bekezdésében és az Eüak. 7. § (7) bekezdésében találhatóak. Kétségtelen ugyanakkor az is, hogy olyan jogokra vonatkoznak, amelyek az Alaptörvény által védett jogi kategóriákban is szerepelnek, és amelyekre a Ptk., valamint további törvények is tartalmaznak rendelkezéseket

- [25] Az egészségügyi adatok megismeréséhez fűződő jog alapjogi minősége végső soron az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében szereplő, információs önrendelkezési jogból vezethető le, mely szerint mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez. Az Alaptörvény tehát a személyes adatok körére, mint védett alkotmányos értékre figyelemmel speciális rendelkezéseket tartalmaz [VI. cikk (3) bekezdés], kifejezetten az információs önrendelkezési jogból eredő, személyes adatok védelméhez fűződő jog megfelelő érvényesülésének érdekében.
- [26] Ez a jog a Ptk.-ban szabályozott személyiségi jogoknak is része. A Ptk. 2:42. § (1) bekezdés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való - bármilyen módon, illetve eszközzel történő - kapcsolattartásnak és a jóhírnév tiszteletben tartásához fűződő jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A 2:42. § (2) bekezdése pedig e jogok tiszteletben tartását mindenkivel szemben általános kötelezettséggé teszi. A Ptk. a nevesített személyiségi jogok közé sorolja a személyes adatok védelméhez fűződő jogot [Ptk. 2:43. § e) pont]. Mindezek a rendelkezések szorosan az egyénhez, saját személyéhez tapadó jogok, amiből az következik, hogy a személy halálával általában megszűnnek, másra nem szállnak át.
- [27] Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése alapján a személyes adatok védelmével, érvényesülésével kapcsolatban elsősorban az Info tv. tartalmaz a Ptk.-n kívüli, speciális rendelkezéseket. Az Info tv. meghatározza az egészségügyi adat fogalmát és szabályozza az egészségügyi adatokkal való rendelkezést (II., II/A. és II/B. fejezet). A 3. § 3c. pontja szerint egészségügyi adat: egy természetes személy testi vagy szellemi egészségi állapotára vonatkozó személyes adat, ideértve a természetes személy számára nyújtott egészségügyi szolgáltatásokra vonatkozó olyan adatot is, amely információt hordoz a természetes személy egészségi állapotáról. Az Info tv. mellett azonban számos ágazati, adatvédelmi-adatkezelési törvény tartalmazza a nagyobb adatkezelési rendszerek szabályait. Ilyen rendszerként működik az egészségügyi adatok nyilvántartása, kezelése is.
- [28] Az Eütv. 24. § (11) bekezdése meghatározott személyek - köztük a közeli hozzátartozó - számára lehetővé teszi, hogy a halál okával összefüggő vagy összefüggésbe hozható, továbbá a halál bekövetkezését megelőző gyógykezeléssel kapcsolatos egészségügyi adatokat megismerje, az egészségügyi dokumentációba betekinthessen, valamint azokról kivonatot, másolatot készítsen vagy saját költségére másolatot kapjon. A 24. § (12) bekezdése alapján az egészségügyi adatok kezelésének és védelmének részletes szabályait az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény állapítja meg. E jogszabályi felhatalmazás alapján rendelkezik az Eüak. 7. § (7) bekezdése úgy, hogy az érintett halála esetén közeli hozzátartozója - írásos kérelme alapján - jogosult a halál okával összefüggő vagy összefüggésbe hozható, továbbá a halál bekövetkezését megelőző gyógykezeléssel kapcsolatos egészségügyi adatokat megismerni, az egészségügyi dokumentációba betekinteni, valamint azokról - saját költségére - másolatot kapni. Az utóbb idézett két jogszabály tehát az egészségügyi adatokhoz való hozzáférés jogát annak terjedelme és a hozzáférésre jogosult személye tekintetében azonosan szabályozza.
- [29] Az Info tv. hatályos rendelkezései a meghatalmazott személyt vagy a Ptk. rendelkezései szerinti közeli hozzátartozót az elhunyt személy személyes adatainak egy része körében bizonyos jogosultságokkal ruházza fel (Info tv. 25. §). Ez a jogosultság azonban nem az elhunytat megillető jogok halála utáni érvényesítése érdekében áll fenn, hanem annak belátásával, hogy ez a jogi érdek nem a meghatalmazott személy vagy a hozzátartozó személyéből ered, hanem az elhunyt személy emlékének védelme indokolja. Éppen ezért csak bizonyos, az adatok kezelésével összefüggő egyes

jogokra vonatkozik. A meghatalmazott jogosult az elhunyt személy adataihoz hozzáférni, azok helyesbítését, korlátozását vagy törlését kérni [Info tv. 14. § b)-e) pont]. Meghatalmazás hiányában a hozzátartozó az elhunyt személy adatainak helyesbítését, illetve kiegészítését kérheti [Info tv. 14. § c) pont].

- [30] A perbeli esetben a felperes, mint elhunyt apjának közeli hozzátartozója, tehát apjának személyes, ezen belül egészségügyi adatainak megismerésére nem az Info tv. alapján jogosult. Kérelmének jogalapja az Eütv. 24. § (11) bekezdése és az Eüak. 7. § (7) bekezdése alapján áll fenn, terjedelme pedig korlátozott: a közeli hozzátartozó az elhunyttra vonatkozó, a halál okával összefüggő vagy összefüggésbe hozható, továbbá a halál bekövetkezését megelőző gyógykezeléssel kapcsolatos egészségügyi adatokat jogosult megismerni.
- [31] A jogvita szempontjából releváns, a Kúria irányadó gyakorlatából kiemelendő elem, hogy az egészségügyi személyes adatokat is tartalmazó iratok megismerésének akadályozása, a beteg ezen adatok megismeréséhez, a tájékozódáshoz fűződő személyiségi jogait sérti, függetlenül attól, hogy az iratok kiadhatósága hiányának pontosan mi az oka (BH1995. 87.). Az adatkezelési szabályok részletezésének célja - abból a szempontból, hogy kit illet meg az egészségügyi dokumentáció megismerésének joga - nyilvánvalóan az, hogy a személyek magánszféráját az adatkezelők tiszteletben tartásuk, nem pedig az, hogy az egyénre vonatkozó adatokat maguktól az érintettektől zárják el (Kfv.37.009/2014/12.). Az ítélezési gyakorlat tehát figyelembe veszi, hogy a személyes adatok védelméhez fűződő jogot az Alaptörvény, az Info tv., az Eütv. és az Eüak. elsősorban az érintett személy vonatkozásában szabályozza.
- [32] Mindezek alapján az információs önrendelkezési jog körébe tartozó adatkiadás iránti jogosultságok visszavezethetők a személyiségi jogokra - így a Ptk. 2:42. § (1) bekezdésében biztosított jogára, hogy személyiségét szabadon érvényesítse - végső soron az Alaptörvény VI. cikkében biztosított személyes adatok védelmére és az egyén ehhez fűződő jogára. Viszont ahogy az információs önrendelkezéshez való jogot az Alaptörvény is speciális rendelkezésben védi (VI. cikk) az emberi méltósághoz képest (II. cikk), a jogszabályok is speciális szabályozást tartalmaznak (Info tv.) a személyiségi jogvédelem polgári jogi szabályaihoz (Ptk. Második Könyv, Harmadik Rész) képest. Mindenképpen figyelemmel kell lenni arra a további szabályozási körülményre, hogy a perbeli esetben az Info tv.-hez képest is van speciális jogszabály, nevezetesen az Eütv. és az Eüak. Ha valamilyen jogosultság gyakorlásának szabályait speciális rendelkezések tartalmazzák, akkor ezeket kell alkalmazni, és nem az általános szabályt. Csak az Eütv. és az Eüak. különös szabályozása nélkül merülhetne fel az Info tv. alkalmazhatósága, és ez utóbbi hiányában lenne felvethető a perbeli igény elbírálásának lehetősége a Ptk. általános személyiségi jogi fejezetének szabályai alapján. A személyhez fűződő jogok védelmének Ptk.-beli szabályai azonban nem azt a célt szolgálják, hogy - mintegy megkettőzve a jogi szabályozást - egy további jogcímet biztosítsanak az adatkiadási igényt biztosító jogcím mellett.
- [33] Az Eüak. 7. § (7) bekezdés szerint a felperest saját jogon megillető igény érvényesítésével kapcsolatban állított sérelem a korábban kifejtettek szerint nem veti fel a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésének alkalmazhatóságát, ezzel összefüggésben a felperes a Ptk. 2:51. §-ban, illetve a 2:52. §-ban foglalt jogkövetkezmények alkalmazását sem kérhette eredményesen.
- [34] Téves a fellebbezés azon érvelése, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó ítélezési gyakorlattal szemben, jogszabályt sértve foglalt állást, mivel a Fővárosi Ítéltábla hivatalos tudomása szerint a felperes által hivatkozott jogi érvek mellett hozott marasztaló határozatokat a másodfokú bíróság megváltoztatta és a keresetet elutasította.
- [35] A felperes kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy a gyászfolyamat lezárásának késleltetése miért nem érintette a felperes személyiségét. Arra

helytállóan hivatkozott a felperes, hogy az adatok kiadásának megtagadásakor az alperes nem az Eütv. és az Eüak. rendelkezései szerint járt el. Ugyanakkor önmagában az erre vonatkozó indokolás hiánya nem tekinthető lényeges eljárási szabálysértésnek. A gyászreakciót nem az alperes állított mulasztása okozta, az elhunyt hozzátartozó elengedése, halálának feldolgozása az alperes eljárásától független folyamat, amelynek lezárulta nem a kért iratok kiadásának időpontjától függ. A felperes hivatkozása, mely szerint a keresetlevél benyújtásakor arra számított, hogy a kért iratokat a jogerős ítélet végrehajtásáig nem kapja meg, egyebekben ellentétes a peradatokkal. A felperes korábban benyújtott keresetlevelének visszautasítását követően, a 2019. március 8-án írt keresetlevele benyújtásakor a kért iratoknak már birtokában volt.

- [36] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság a felperes keresetét helytállóan utasította el, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A le nem rótt kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére a pervesztes felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2020. március 24.

Véghegy dr. Szabó Zsuzsanna s.k. dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró